

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezentul proces, precum și a cheltuielilor obligatorii suportate de reclamantă, respectiv acelea referitoare la transport, la cazare și la plata onorariilor de avocat.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta comercializează fosfat dicalcic importat din Tunisia pe care, până în 1994, l-a declarat în vamă sub denumirea de hidrogeno-ortofosfat de calciu (fosfat dicalcic) sub codul tarifar 2835 52 90 din NC. Autoritățile vamale portugheze au impus ca fosfatul dicalcic să fie declarat sub codul 2309 90 98 din NC, ca preparate de tipul celor folosite pentru hrana animalelor — altele, supuse unui impozit foarte mare. În schimb, în Franța, în Regatul Unit și în Spania, care absorb aproape tot fosfatul dicalcic importat din Tunisia și exportat în UE, acest produs a fost clasificat sub codul tarifar 2835 52 90 cu cotă de impozitare zero.

Reclamanta a solicitat Comisiei să adopte măsuri de armonizare a clasificării tarifare a fosfatului dicalcic, însă Comisia nu a reacționat. Aceasta din urmă întârzie adoptarea unei decizii cu privire la armonizarea fosfatului dicalcic încă din 2005. În decembrie 2008, Comisia a adoptat un act expres, cu conținut negativ, constând pe de o parte în declararea faptului că clasificarea fosfatului dicalcic la poziția tarifară 2309 este constantă și uniformă în diferitele state membre și, pe de altă parte, în refuzarea, pe cale de consecință, a adoptării unor măsuri de uniformizare a clasificării. Comisia posedă documente autentice care dovedesc faptul că fosfatul dicalcic importat din Tunisia, cel mai mare furnizor comunitar, este clasificat în Franța și în Spania sub codul tarifar 2835 25 90 și dispunea de mijloacele necesare pentru a afla că Regatul Unit, printre altele, adoptă aceeași clasificare. Este pe jumătate adevărat să se afirme că nu există probleme de clasificare a fosfatului dicalcic în alte state europene, în măsura în care se omite să se spună că aceste state membre nu importă fosfat dicalcic din Tunisia. Comisia ar fi trebuit să verifice că fosfatul dicalcic din Tunisia are o compoziție apropiată unor înlocuitori, importați din alte țări, verificare care nu a fost realizată, deși Comisia avea cunoștință de existența unei informări tarifare obligatorii în Franța. Răspunsul Comisiei la plângerile reclamantei face ca diferențe de clasificare tarifară existente și, în mod obligatoriu, eronate să devină definitive, se bazează pe premise eronate și nu ia nicio măsură de armonizare a criteriilor de clasificare, fapt care presupune menținerea situației de incertitudine anterioare.

Instanțele portugheze au confirmat deciziile autorităților vamale portugheze fără a dispune efectuarea unei trimeri preliminare la Curte, deși aveau obligația în acest sens. În toate statele membre care importă fosfat dicalcic din Tunisia, marfa este declarată sub codul tarifar 2835 52 90. Această diferență de clasificare tarifară, care se repercutează asupra impozitării, a îndepărtat reclamanta de pe piața spaniolă unde fosfatul dicalcic nu este impozitat întrucât este clasificat sub codul tarifar 28 35 [25] 90.

Ațiune introdusă la 20 februarie 2009 — Franța/Comisia

(Cauza T-79/09)

(2009/C 113/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues și A.-L. Vendrolini, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C (2008) 7846 final a Comisiei din 10 decembrie 2008 prin care Comisia a considerat că acele cotizații voluntare devenite obligatorii, prelevate de organizațiile interprofesionale de la membrii profesioniștilor pe care le reprezintă, în scopul de a finanța acțiuni care pot fi efectuate de aceste organizații, reprezintă o măsură ce constituia un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă pe fond un motiv întemeiat pe:

— o încălcare a noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, în măsura în care Comisia ar fi considerat, contrar celor susținute de guvernul francez, că aceste cotizații voluntare obligatorii ar constitui taxe paralele, și anume resurse de stat, în timp ce:

— procedura de recunoaștere a organizațiilor interprofesionale, precum și procedura de extindere a acordurilor interprofesionale nu pot fi considerate drept mijloace al statului de aplicare a unei anumite politici pe care ar fi definit-o în prealabil;

— baza de calcul, cuantumul, repartizarea și utilizarea cotizațiilor voluntare obligatorii ar fi stabilite de organizațiile interprofesionale în acordurile acestora, autoritățile publice neintervenind la niciun stadiu;

— cotizațiile voluntare obligatorii ar fi utilizate în mod imperativ pentru finanțarea acțiunii căreia îi sunt destinate și ar fi niciodată puse la dispoziția autorităților publice;

— persoanele obligate să plătească o cotizație voluntară obligatorie ar beneficia în mod necesar de acțiunile finanțate prin această cotizație și totalitatea operatorilor din filieră ar suporta costurile în calitate de cumpărători sau vânzători ai produsului vizat.